

Eruga del boix: *Cydalima perspectalis*

1. Posta d'ous típica. Ous buits
2. Eruga de primers estadis
3. Eruga de darrer estadi
4. Crisàlide
5. Adult
6. Cicle biològic

6

G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
--	--	-	-			-	-	-	-	--	--
				*	*	*	*	*			
					+	+	+	+	+		
					O	O	O	O	O		

-- Larva hivernant

- Larva activa

* Crisàlide

+ Adult

O Ous

Introducció

L'eruga del boix, *Cydalima perspectalis* (Walker, 1859) és un lepidòpter de la família Crambidae. Les erugues s'alimenten de les fulles de boix (*Buxus sempervirens*), un arbust molt comú en els boscos catalans i molt utilitzat en jardineria. Aquesta nova plaga és originària de les regions subtropicals humides de l'est de l'Àsia. L'any 2007, es va detectar per

primera vegada en el sud-oest d'Alemanya. A partir d'aquí, s'ha anat estenent pels països veïns del centre i sud d'Europa, seguint una progressió típica d'una espècie amb alta capacitat invasora.

L'any 2014, es va trobar a Catalunya, a la població de Besalú (Girona).

Descripció i biologia

L'eruga arriba a una mida de 35-40 mm en el darrer estadi. El cap és de color negre. L'eruga, després de sortir de l'ou, és de color groguenc, però en poc temps va adoptant un color verd clar. A la part dorsal, presenta, longitudinalment, unes fines línies blanques dorsolaterals i, al mig, una franja de color fosc envoltat de clar. En cada segment del cos, apareixen amplis tubercles negres envoltats de blanc. L'adult que emergirà pot tenir dues coloracions diferents. La forma

més comuna és la que té les ales blanques amb irisacions violàcies, envoltades, per tot el marge, d'una franja marró fosc tirant a negre, més estreta a nivell de la costa de l'ala anterior. La segona forma és completament marró, excepte per la taca blanca característica. L'envergadura va dels 26 als 45 mm. Els adults dels dos sexes són semblants. Les seves antenes són filiformes i en repòs les té tirades enrere, damunt del tòrax.

A les regions on s'ha detectat *C.perspectalis* té dues o tres generacions.

Síntomes i danys

L'eruga d'aquest insecte s'alimenta de les fulles durant el seu desenvolupament, i provoca una defoliació extrema que danya la planta.

Si aquestes defoliacions són contínues, acaben debilitant la planta fins a provocar-li la mort.

Mitjans de lluita

És important localitzar els primers focus de la plaga. La seva presència es pot detectar mitjançant trampes amb feromones sexuals que capturen els adults o observant els danys a les fulles del boix provocats per les erugues.

En tractar-se d'una espècie amb una elevada capacitat invasora, tant per evitar la dispersió o davant d'un atac greu, caldrà aplicar un o diversos tractaments fitosanitaris amb insecticides d'espectre limitat com ara els preparats amb *Bacillus*

thuringiensis.

El moment més adient per tractar la plaga és durant els primers estadis larvaris, quan la sensibilitat als tractaments fitosanitaris és més alta.

Cal evitar els productes fitosanitaris d'ampli espectre que puguin afectar la fauna auxiliar existent, sobretot en els boixos silvestres.

Quant a la lluita biològica, s'està investigant el possible ús de parasitoides i nematodes entomopatògens.